

Jan K pke Christensen (FP):

Jeg skal med det samme sige, og det kommer ikke bag på nogen, at Fremskridtspartiet ikke sympatiserer med dette forslag, der jo, kan man sige, forherliger venstrefl jsideologier, og derfor er vi selvfølgelig klart imod forslaget.

Jeg vil sige, at vi føler faktisk oprigtig talt, at det er et latterligt forslag, og at det er et poppet og pjattet forslag. Jeg vil ikke sige, det er spild af Folketingets tid, for der er intet, der er tidsspilde i et demokratisk valgt Folketing, så vi skal naturligvis acceptere, at der i hvert fald er nogle, der siger, at de alvorligt mener de ting, der er gældende her i forslaget. Men ligesom vi i 1985 klart var modstandere af disse ligestillinger, som man nævner fra regeringens side, så er vi det stadig væk.

Det, det handler om, er naturligvis kvaliteten af de ansøgninger, der er. Det er således, at man ikke på nogen måde skal, hvad skal vi sige, forherlige en bestemt kategori af medborgere, bare fordi de er af et specielt køn, når man nedsætter sig i disse her instanser.

Så der er ingen tvivl om, at det her netop viser noget om, at regeringen måske ikke har nok alvorlige ting at tage sig til, og det forstår vi i Fremskridtspartiet ikke. Vi mener, der er utrolig mange alvorlige ting, man kunne give sig i lag med, men det ser åbenbart ud til, at man skal ligesom have en eller anden slags tidsfordriv gjort gældende her. Vi er modstandere af det, og vi er også modstandere, skal jeg sige, af ændringen af sammensætningen i disse udvalg.

Som jeg sagde indledningsvis, s  er det nok ikke noget, der kommer bag på nogen. Vi har i Fremskridtspartiet altid set på kvalifikationerne frem for på kønnene, og det gælder, uanset hvad vej vi g r, naturligvis. Jeg er lige ved at sige, at regeringen måske ser lidt for meget på ligestilling også i regeringen som sådan. Hvis man tog lidt mere alvorligt på også kvalifikationerne - her er ikke tænkt på undervisningsministeren bestemt - men i hvert fald hvis man tog lidt mere efter kvalifikationerne, så ville det måske se lidt anderledes ud i dette land.

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan kort sige, at Enhedslisten støtter det fremsatte lovforslag. Vi finder det beskæmmende, at der for flere uddannelsesr ds vedkommende har været problemer med at opfylde udvalgslovens bestemmelser om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg.

Lovforslaget giver ministeren en bemyndigelse, en mulighed for at drage konsekvensen af organisationernes manglende vilje til at følge udvalgsloven, og der er åbenbart gode erfaringer med den metode i forbindelse med AER.

Det skal naturligvis være helt særlige omstændigheder, der g r det umuligt at følge udvalgslovbestemmelserne, og derfor er der også en undtagelsesbestemmelse i udvalgsloven, og vi er sådan set trygge ved, at ministeren bruger denne, når der er grund til det.

Jeg vil da gerne tilføje, at jeg da selv i flere sammenhænge også her i Folketinget har været ude for, at man skulle nedsætte udvalg, hvor op til flere af dem, der skulle indstille, ikke indstillede én af begge køn, men bare valgte at sætte én person ind.

Og d r har jeg så en kommentar til hr. Frank Dahlgaaards indlæg om, at man skal vælge den, som er bedst til jobbet. D r kan man f.eks. prøve at se inden for gymnasieverdenen, som jeg kender lidt til, hvor det stort set efterhånden er fifty-fifty med, hvor mange lærere der er af de to køn, men så snart man kommer op i hierarkiet, f.eks. på rektorniveau, s  er der én ud af 100 eller to ud af 100 af rektorerne, som er kvinder.

Det vil sige, at kampen for ligestilling er en lang og sej kamp, og en af de fejltagelser, som åbenbart både Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet hænger i, er, at grunden til, at der ikke er ligestilling, skulle være, at det ene køn er dårligere end det andet, men det skyldes simpelt hen nogle mekanismer og nogle rutiner, som kører i systemet, og derfor er det udmærket, at vi også fra statens side, fra samfundets side og fra Folketingets side forsøger på at skubbe i den rigtige retning.

Og det er sådan set det, det her handler om, nemlig den enkle ting at skubbe i den rigtige retning og give ministeren nogle redskaber til det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Når hr. Bruno Jerup taler om, at der er så mange mandlige og så få kvindelige rektorer på gymnasierne, til trods for at l rersammens tningen er nogenlunde fifty-fifty, kunne det jo skyldes, at når der er ledige rektorstillinger, er der kun få kvinder, der søger, og det er jo svært at få et job, n r ikke man søger. Det samme gælder i øvrigt i hele finansverdenen, hvor man tigger og beder kvinderne om at søge, og det samme gælder inden for folkeskolen. Man tigger og beder